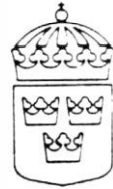

Motion till riksdagen

1989/90:N54

av Hadar Cars m.fl. (fp)

med anledning av prop. 1989/90:88 Vissa
näringspolitiska frågor

Mot.
1989/90
N54–55

Sammanfattning

– *Stoppa förslaget om statligt riskkapital!*

Folkpartiet avvisar regeringens förslag om att inrätta statliga riskkapitalbolag som ska ägna sig åt att äga småföretag. Det statliga ägandet i näringslivet måste minska, inte öka!

– *Stimulera tillgången på privat riskkapital!*

Folkpartiet föreslår en rad åtgärder för att öka tillgången på privat riskkapital:

- Förmögenhetsskatten på arbetande kapital måste avskaffas.
- Stimulera bildandet av privata riskkapitalbolag, bl.a. genom att befria satsade andelar från förmögenhetsskatt.
- Inför ett system med starta-eget-stipendier till nyföretagare med bra affärsidéer.

– *Utveckla utvecklingsfonderna!*

Folkpartiet vill stoppa regeringens förslag om att centralisera det regionala kapital som finns i utvecklingsfonderna. Vi föreslår i stället att 1 miljard av fondkapitalet får användas av länen för investeringar i infrastruktur.

Utvecklingsfondernas utlåningsverksamhet har spelat ut sin roll. De bör istället bilda regionala "försäkringsbolag" där placere, som investerar ägarkapital i småföretag, kan försäkra sig mot förluster.

– *Stoppa statlig maktkoncentration!*

Folkpartiet avvisar förslaget om att bilda ett gemensamt holdingbolag för de statliga företagen vars tillgångar kommer att uppgå till ca 27 miljarder kronor. Vi motsätter oss bestämt att så mycket makt samlas i en styrelse. De statliga företagen bör i stället säljas ut.

1. Inledning

Den proposition om näringspolitik som regeringen förelagt riksdagen präglas i hög grad av den statssocialistiska tradition som fortfarande står stark i

den svenska socialdemokratin. Regeringen föreslår ett ökat statligt ägande som nyckeln till att förbättra utvecklingskraften i näringslivet. Som ett led i vad som benämns "ett aktivt statligt ägande" föreslås att makten över en rad statliga företag koncentreras till en enda styrelse.

Propositionen visar uppenbara tecken på den bristande förmåga till förnyelse och den handlingsförlamning som för närvarande präglar regeringens arbete. Den liberaliserade lagstiftning om utländska företagsförvärv som aviserats skjuts på framtiden. Trots tidigare deklARATIONER om att det riktade branschstödet har spelat ut sin roll, föreslås ett nytt program för att stödja verkstadsindustrin. Listan kan göras lång.

Folkpartiet har i en näringspolitisk partimotion i januari i år beskrivit riktlinjerna för en liberal näringspolitik. Det är en politik som bygger på en tro på enskilt ägande, fri företagsamhet och fri prisbildning som medel att skapa ekonomisk tillväxt.

I en särskild kommittémotion behandlar vi regeringens förslag beträffande infrastruktur.

2. Kapitalförsörjningen

Statliga riskkapitalbolag

Regeringen föreslår att ett antal regionalt verksamma riskkapitalbolag inrättas. Bolagen ska satsa ägarkapital, i huvudsak minoritetsposter, i småföretag. De regionala utvecklingsfonderna och småföretagsfonden planeras bli delägare. Folkpartiet avvisar detta förslag.

En väl fungerande marknad för riskkapital för småföretag förutsätter att utbudet av kapital kommer från många olika källor. Den utveckling vi sett i Sverige har inneburit att utbudet på riskkapital praktiskt taget helt har kommit att koncentreras till ett fåtal offentliga källor – AP-fonderna, Småföretagsfonden och statsbudgeten. Regeringens förslag kommer att leda till att denna koncentration förstärks.

Staten är överhuvudtaget inte lämpad att ägna sig åt riskkapitalförsörjning. En förutsättning för en fungerande relation mellan investerare och företag är att relationen präglas av marknadsmässighet. Det finns inget som talar för att staten skulle ha särskild kompetens att bedöma risker och möjligheter i företag.

Behovet av riskkapital i mindre företag är ofta förknippat med behov av ägarkompetens. Företagen behöver minoritetsägare som kan spela en konstruktiv roll och aktivt medverka i arbetet för att utforma företagets strategi. Vi vill starkt ifrågasätta om staten har möjlighet att spela denna roll.

Regeringen är alltför optimistisk i sin förhoppning att privata placerare kommer att vara intresserade av att delta med kapital i riskkapitalbolagen. Eftersom förslaget inte innehåller några särskilda stimulanser för privata intressenter, finns det ingen anledning att tro att de kommer att önska delta i någon nämnvärd utsträckning.

Vi delar regeringens uppfattning att riskkapitalförsörjning är av central betydelse för tillväxtkraften i en ekonomi. Svensk ekonomi är i alltför hög grad beroende av stora, väletablerade företag i mogna branscher, medan nya

kunskaps- och teknikintensiva verksamheter minskat sin relativa betydelse. Takten i industrins strukturomvandling måste öka genom etablering och tillväxt av nya FoU-inriktade företag. För att denna omvandlingsprocess ska komma till stånd krävs en fungerande riskkapitalmarknad som kan förse nya verksamheter med uthålligt kapital till priser som de kan bära.

Statlig riskkapitalpolitik måste syfta till att skapa ett investeringsklimat där marknaden genererar en tillfredsställande riskkapitalförsörjning. Vi anger här några riktlinjer för en sådan politik:

– Skattereformen

Skattesystemet är i detta sammanhang ett betydelsefullt instrument. Den planerade förändringen av inkomst- och företagsbeskattningen kommer att få gynnsamma effekter på de mindre och medelstora företagens möjligheter till finansiering. Rörligheten hos riskkapitalet ökar genom att skattesatsen på företagets vinster sänks samtidigt som flertalet reserveringsmöjligheter försvinner. De s.k. fåmansbolagens regler ändras så att villkoren för att skaffa sig extern finansiering förbättras.

I det arbete med att utreda skattereformens effekter som aviserats bör riskkapitalförsörjningen ges särskild uppmärksamhet.

– Slopad förmögenhetsskatt

Förmögenhetsskatten på arbetande kapital utgör en allvarlig hämsko på småföretagens möjligheter att investera och expandera. Erfarenheter visar att företagen ägnar en betydande tid och möda åt att undvika den belastning som förmögenhetsskatten innebär. Detta innebär att skatten saknar statsfinansierad betydelse samtidigt som arbetstid och kapital i företagen slösas bort på icke-produktiv verksamhet.

Folkpartiet föreslår att förmögenhetsskatten på arbetande kapital avskaffas.

– Privata riskkapitalbolag

Placeringsfonder bör inrättas som privata riskkapitalbolag med skattemässiga fördelar för privatpersoner, t.ex. kan de satsade beloppen befrias från förmögenhetsskatt. Även bolagen som sådana bör befrias från förmögenhetsskatt.

Dessa företag ges möjlighet att försäkra sig mot förlustprojekt i sin portfölj inom ramen för de garantisystem knutna till utvecklingsfonderna som vi föreslår.

– Utredning av personliga etableringskonton

Det har i många olika sammanhang framhållits hur svårt det är för en blivande företagare att spara till den insats av eget kapital som krävs vid starten och under de första årens uppbyggnad av ett företag. Det nya skattesystemet med kraftiga marginalskattesänkningar innebär en betydelsefull förbättring av sparmöjligheterna. Emellertid kommer det också i fortsättningen ta lång tid för den blivande företagaren att spara ihop till erforderligt kapital.

Möjligheten att skapa någon form av personliga etableringskonton, som en blivande entreprenör kan utnyttja för att under några år på gynnsamma villkor avsätta medel på, bör utredas.

– *Stimulera andel-i-vinst*

Att genom vinstandelssystem låta anställda bli delägare i företaget kan i många medelstora företag ha positiva effekter på kapitalförsörjningen. Denna form av ägandespridning missgynnas för närvarande genom att företag tvingas betala sociala avgifter på vinstandelar.

Folkpartiet föreslår att vinstandelar befrias från sociala avgifter om de binds i minst fem år.

– *Aktiefonder för onoterade aktier*

Innehavet av onoterade aktier i aktiefonder får uppgå till högst 10 % av fondens värde. Denna begränsning bör försvinna. Det bör i stället ankomma på fondbolaget att upplysa om den högre risknivå som är förknippad med en fond som placerar sina medel i onoterade företag.

– *Starta-eget-stipendium*

Ett problem i nystartade företag är att i inledningskedet generera och ta ut tillräcklig lön till ägaren. Ett stipendium till vissa företagare som vågar satsa på att starta eget skulle därför kunna vara ett betydelsefullt stöd, inte minst psykologiskt, till nyföretagande.

Vi föreslår att de regionala utvecklingsfonderna ges i uppdrag att dela ut starta-eget-stipendier till företagsstartarprojekt som bedöms som särskilt intressanta. På central nivå bör STU ges denna möjlighet. En rimlig omfattning på denna verksamhet är totalt 500-1000 stipendier per år till en kostnad av ca 50 milj.kr.

De regionala utvecklingsfonderna

Regeringen föreslår att 1 miljard kronor av utvecklingsfondernas kapital inbetalas till staten. Vidare föreslås att 0,6 miljarder kronor överförs till de regionala riskkapitalbolagen.

Vi har tidigare havdat att avregleringen på kreditmarknaden innebär att utvecklingsfondernas utlåningsverksamhet spelat ut sin roll. Det framgår av propositionen att även regeringen nu insett detta. Nu när bankernas låneutbud inte längre är ransonerat, har möjligheten för företagen att skaffa lånekapital ökat väsentligt. Det är troligt att vi ännu inte har sett den fulla effekten av avregleringen. Utbudet av kreditmarknadsinstrument som är anpassade till företagens skilda behov kommer med största sannolikhet att utvecklas ytterligare.

Folkpartiet avvisar emellertid regeringens förslag att centralisera det regionala kapital som ligger i utvecklingsfonderna. Vi föreslår att fondkapitalet används på följande sätt.

- En miljard kronor bör användas för investeringar i infrastruktur. Detta motsvarar ungefär 40 % av hela fondkapitalet, och vi anser att ungefär denna andel av respektive läns kapital bör användas för infrastruktur i

länet. Därigenom stannar tillgångarna i länet och kommer dess företag och invånare till godo.

Regeringen bör återkomma till riksdagen med förslag i denna riktning.

- Det återstående fondkapitalet, uppskattningsvis ungefär 1.5 miljarder kronor, bör utnyttjas som kapitalbas i en verksamhet som ökar tillgången på riskvilligt kapital. Detta bör ske i form av garantier för risktagande, främst avseende tekniska och kommersiella risker i mindre företag.

Ett sådant garantisystem kan således få en omfattning på ca 1.5 miljarder kronor. De regionala utvecklingsfonderna bör stå som garantigivare. Eventuella kostnader för att infria garantiåtagandena bör belasta fonderna.

Vad vi främst avser är ett system där enskilda personer och andra place-rare som investerar i minoritetsposter i ägarkapital kan försäkra sig mot förluster. Även privata riskkapitalbolag, s.k. venture capital-företag, bör kunna använda detta system för att försäkra sig mot förluster i sin portfölj.

Garantin bör utformas som en samriskgaranti, där fonden står för en viss andel, t.ex. 80 %, och "risktagaren" för resten av eventuella förluster.

Syftet med systemet är att fylla behovet av riskdelning på ett område där marknaden "inte räcker till" och således skapa en form av "betalning/bidrag för risktagande". Garanti/försäkringsavgifterna bör alltså sättas lågt utan anspråk på kostnadstäckning. Löpande underskott i garantigivningen bör täckas av fondkapitalets avkastning, medan förluster kan täckas av fondkapitalet.

Detta system avser tillföra mindre, tekniktunga företag det de främst saknar, nämligen riskvilligt kapital och ägarkompetens, utan att introducera något statligt ägande.

Regeringen föreslår att målgruppen för utvecklingsfondernas verksamhet utvidgas till att gälla samtliga delar av näringslivet. Folkpartiet har i flera motioner ställt krav med denna innebörd utan att få gehör hos regeringen. Vi konstaterar med tillfredsställelse att regeringen äntligen verkar beredd att ompröva sin inställning. I propositionen konstateras emellertid att tillverkande företag även fortsättningsvis förväntas dominera verksamheten. Folkpartiet anser att medvetna satsningar måste göras för att rikta verksamheten även till service- och hantverksnäringarna.

Vidare föreslås att staten ska utse hälften av ledamöterna i styrelserna. Folkpartiet motsätter sig bestämt detta förslag. För att bibehålla utvecklingsfondernas starka regionala förankring bör hela styrelsen även fortsättningsvis utses av landstingen. Vid utnämning av ledamöterna bör hänsyn enbart tas till de personliga förutsättningarna att fullgöra uppdraget. Styrelsen bör bestå av personer med gedigen företagarbakgrund och praktisk näringslivserfarenhet.

Vi vill betona vikten av att utvecklingsfondernas verksamhet sker i affärs-mässiga former. Modeller där fonderna utsätts för konkurrens bör prövas. En metod är att länsstyrelsen köper experttjänster efter ett anbudsförfarande, där utvecklingsfonderna kan ingå. Även ett system med s.k. konsultcheck till de företag som är målgrupp för fondens rådgivningsverksamhet bör prövas. På lite längre sikt skulle utvecklingsfonderna kunna övergå till att vara personalägda konsultföretag.

Småföretagsfonden

Mot. 1989/90

N54

Regeringen föreslår att fonden under en femårsperiod tillförs 1 miljard kronor från AP-fondssystemet. Tillskottet används för att finansiera de nya regionala riskkapitalbolagen.

Folkpartiet avvisar att ytterligare medel i AP-fondssystemet används för att utvidga det statliga ägandet i näringslivet.

Regeringen föreslår att fondens administration frikopplas från Föreningsbankernas bank. Folkpartiet tillstyrker detta förslag. Det är önskvärt att på detta sätt skapa konkurrensneutralitet gentemot olika banker. Vi vill dock erinra om vikten av att omfattningen av denna administration hålls på ett minimum.

Norrlandsfonden

Norrlandsfondens nuvarande verksamhet sammanfaller i stort sett med de regionala utvecklingsfondernas finansieringsverksamhet. Samma motiv som anfördes för att denna skall förändras kan alltså anföras beträffande Norrlandsfonden. Fondens finansieringsverksamhet i nuvarande former bör således avvecklas och dess tillgångar i stället användas för infrastrukturinvesteringar i de fyra nordligaste länen.

Emellertid måste det anses befogat av regionalpolitiska skäl att bibehålla fondens rådgivande verksamhet samt möjligheter att ge subventionerade lånegarantier. Finansiering av rådgivningsverksamheten samt underskotten i kreditgarantisystemet bör ske med årliga statliga anslag.

Industrifonden

Finansieringsutredningen (SOU 1989:24) föreslog i sitt betänkande att Industrifondens nuvarande stödformer ersätts med ett system med riskgarantier för tekniska och kommersiella risker i teknikbaserade företag med förebild i exportgarantisystemet. Eftersom syftet med systemet är att dela risken men inte subventionera, föreslås systemet på längre sikt vara självfinansierande.

Regeringen borde ha tagit fasta på detta förslag. Vi delar dock inte utredningens uppfattning att industrifonden bör slås ihop med STU. Det är i stället viktigt att industrifonden bibehålls som självständig institution.

Fondens tillgångar, som uppgår till ca 1 miljard kronor, bör upplösas och i den takt som medges återföras till staten. Medlen bör sedan användas för investeringar i infrastruktur.

3. Byråkrati och branschstöd

Folkpartiet anser att näringspolitiken skall föras med generella medel. Selektiva åtgärder riktade mot en enskild bransch, företag eller geografiskt område bör undvikas. Med en generell och tillväxtbefrämjande politik gynnas företaget.

Av denna inställning följer att en rad av de program som statens industriverk ägnat sig åt bör dras ned. Därigenom bör staten kunna spara på en rad utgifter utan att de centrala målen för näringspolitiken påverkas:

Folkpartiet anser att det anslag som regeringen föreslagit till förvaltnings-

kostnader för statens industriverk (drygt 64 milj. kr.) bör minskas med 20 milj. kr.

Mot. 1989/90
N54

Vidare anser vi att endast en del av anslaget B 7 som berör de regionala utvecklingsfonderna har någon betydelse för företagsamheten och småföretagens utveckling i Sverige. Vi bedömer att det är möjligt att upprätthålla utvecklingsfondernas verksamhet med den inriktning som vi beskrivit ovan med ett mindre anslag.

Det anslag till småföretagsutveckling som regeringen föreslagit bör minskas med 100 milj. kr. och således uppgår till 99,5 milj. kr.

Regeringen föreslår att branschprogrammet för trävaruförädlingsindustrin förlängs med tre år. Dessutom inleds ett treårigt program för verkstads-teknisk utvecklingsverksamhet.

Folkpartiet ställer sig kritisk till denna typ av stöd riktat till enskilda branscher. Programmet för träindustrin bör avslutas. Det föreslagna programmet för verkstadsindustrin är ett försök att initiera en ny form av riktat bransch-stöd. Folkpartiet avvisar förslaget.

4. Uppfinnarnas situation

Den svenska industrins produktförnyelse är otillräcklig. Vid en jämförelse med andra industriländer märks att antalet patentansökningar i Sverige är lågt. Detta är en oroväckande utveckling i en tid då de högteknologiska marknaderna internationellt sett är de mest expansiva.

Den överväldigande majoriteten av personer som arbetar med produktutveckling är i dag verksamma inom större företag och forskningsinstitutioner. S.k. enskilda uppfinnare utgör emellertid en betydande kreativ resurs som i dag är dåligt utnyttjad.

Gruppen "enskilda uppfinnare" består dels av amatöruppfinnare, som arbetar med några enstaka uppfinningar främst som hobby, dels av professionella uppfinnare, som uteslutande lever på uppfinnarverksamhet. Amatöruppfinnarnas antal i Sverige uppgår sannolikt till några tusen, och de professionella är kanske några hundra. De ekonomiska och juridiska villkor som de enskilda uppfinnarna möter måste förbättras. Den viktigaste formen av stöd är olika typer av rådgivningsverksamhet.

Anslaget till teknisk forskning och utveckling inom STU uppgår idag till ca 800 milj.kr. Drygt 15 % eller 130 milj.kr. utnyttjas till stöd för delprogrammet "Nya produkter". Stöd till uppfinningar och uppfinnare sker i allt väsentligt inom ramen för detta program. Av detta belopp går emellertid endast 10 milj.kr./år till nya idéer från enskilda uppfinnare utanför företag och forskningsinstitutioner.

En större andel av STU:s anslag för programmet "Nya produkter" bör användas till verksamhet som förbättrar villkoren för enskilda uppfinnare. Bl.a. bör det stöd som regeringen föreslår för försöksverksamheten vid Svenska Uppfinnareföreningen med ett nät av lokala och regionala rådgivare utökas och permanentas.

Bland enskilda uppfinnare upplevs ofta stora svårigheter att förankra ett projekt hos en exploatör. Det är därför av avgörande betydelse att STU följer och stödjer projektens utveckling längre än till prototypstadiet. STU bör

i större utsträckning ägna sig åt att främja marknadsintroduktion av uppfinningar.

Vid en framtida renodling av rådgivningsrollen i utvecklingsfondernas arbete får dessa möjlighet att utgöra en väsentlig resurs för de enskilda uppfinnarna. Det är angeläget att fondernas kompetens på detta område förstärks.

Det försök med stöd till innovationsverksamhet som f.n. bedrivs i Västerbottens län under samlingsnamnet "Idétoppen Västerbotten" är en bra modell som bör kunna prövas i flera län. Projektet bygger på en samverkansmodell bl.a. STU, utvecklingsfonden i länet, länsstyrelsen, kommuner och Svenska Uppfinnareföreningen.

Enskilda uppfinnare utsätts i alltför stor utsträckning för stöld av idéer. Ofta beror detta på deras otillräckliga kunskaper om patentskyddets innebörd och betydelse för att säkerställa avkastningen på uppfinningar. Det är angeläget att Svenska Uppfinnareföreningens och utvecklingsfondernas rådgivningsverksamhet särskilt uppmärksammar behovet av juridiskt stöd på detta område.

Ensamrätt för en uppfinning har stor betydelse för en uppfinnarens möjligheter att kommersiellt utnyttja resultatet av sin kreativitet. I flera länder har på senare tid behovet av rättsligt skydd för enklare tekniska lösningar uppmärksamrats och lett till lagstiftning, t.ex. "Klein-patent" i Västtyskland. Det rör sig här om i och för sig skyddsvärda idéer, vilka emellertid inte uppfyller kraven för att erhålla patent. Myndighetsgranskningen av ansökningar om sådant skydd har oftast utformats för att beslut ska kunna lämnas relativt snabbt och till låga kostnader.

Införandet av ett enkelt och billigt idéskydd för smärre tekniska lösningar skulle kunna utgöra en väsentlig stimulans för uppfinnandet i Sverige. Denna möjlighet att komplettera uppfinnarens rättsskydd bör utredas.

5. De statliga företagen

Regeringen föreslår att ett gemensamt holdingbolag ska förvalta statens aktier i ett antal konkurrensutsatta företag.

Folkpartiet avvisar detta förslag. Värdet av tillgångarna i det holdingbolag som föreslås kan uppskattas till 27 miljarder kronor. Vi motsätter oss bestämt att makten över dessa tillgångar koncentreras till en styrelse.

Vi menar att statliga företag och statliga minoritetsposter i stället bör säljas och därmed bidra till en angelägen ägandespridning och stimulans av enskilt sparande. Vi har tidigare framfört detta krav, senast i januari i år, i en partimotion tillsammans med centern och moderaterna.

6. Utländska företagsinvesteringar i Sverige

Regeringen avstår från att lägga förslag om en anpassning till internationella förhållanden av kontrollen av utlänningars förvärv av svenska företag. Som skäl anges att Sverige måste avvakta resultatet av de förestående förhandlingarna mellan EFTA och EG.

Folkpartiet anser att det argument regeringens framför för att Sverige ska

behålla sin protektionistiska förvärvslagstiftning är orimligt. Oavsett vilket resultat förhandlingarna mellan EFTA och EG leder till är det absolut nödvändigt att Sverige avskaffar de regler som hindrar utlänningar från att förvärva svenska företag.

Det är av stor vikt för svensk industri att utländska företag genom direktinvesteringar kan bidra med ny teknologi och företagsledningskompetens. De svenska reglerna kan dessutom skapa problem för svenska företag som vill köpa företag utomlands. Andra länder kan vägra tillstånd till företagsköp genom att hänvisa till de svenska protektionistiska reglerna.

Dessutom är det viktigt att Sverige inför förhandlingarna med EG ger signaler som visar att vi menar allvar med att anpassa vår lagstiftning till EG:s. En harmonisering av förvärvslagstiftningen vore en mycket lämplig signal i detta sammanhang.

Det är närmast löjväckande att regeringen föreslår att 1,5 milj.kr. anslås till åtgärder för att främja utländska investeringar i Sverige samtidigt som man avstår från att avskaffa den byråkrati som hindrar dessa investeringar. Folkpartiet avvisar detta förslag.

7. Samarbete med Östeuropa

Regeringen föreslår att 6 milj.kr. anslås för åtgärder för samarbete på det näringspolitiska området till vissa länder i Östeuropa. Verksamheten ska planeras av SIND och bedrivas av bl.a. SIFU och utvecklingsfonderna.

Folkpartiet välkomnar detta förslag. I en motion i januari i år om det svenska östbiståndet framförde vi bl.a. krav på kunskapsöverföring till näringslivet i öst. Vi vill emellertid starkt ifrågasätta regeringens planer på att låta statliga myndigheter och institutioner stå som förmedlare av kunskaper om företagsekonomi och marknadsföringsstrategi.

I stället kan anslaget t.ex. användas för att stimulera kunskapsöverföring mellan enskilda organisationer, t.ex. Småföretagarnas Riksorganisation och Industriförbundet, och de embryon till sådana organisationer som håller på att växa fram i öst.

En viktig grupp som bör utnyttjas i detta sammanhang är svenska företagare i östländer. De har ofta unika erfarenheter av hur planekonomier fungerar och dessutom vana vid att tänka "marknadsekonomiskt".

De svenska insatserna bör koncentreras på områden som kan bidra till att skära igenom den gamla byråkratins blockeringar. Sådana satsningar kan t.ex. gälla telekommunikationer, eller kunskapsöverföring med inriktning på redovisning, bokföring och andra företagsekonomiska ämnen. Miljökunande bör också vara ett prioriterat område.

När vi satsar på kunskapsöverföring är det viktigt att vi lägger oss på en relativt elementär nivå. Det förekommer att pengar kastas bort på föreläsningar på hög akademisk nivå, med dyr inkvartering och dyra föreläsare. Det som behövs för att näringslivet ska komma i gång är snarast undervisning i ekonomiska elementa. Ofta vet företagsledare i öst inte ens vad ett bokslut i vår mening är för något.

Med hänvisning till det anförda hemställs

1. att riksdagen avslår regeringens förslag om att förhandlingar inleds med syfte att få till stånd regionala riskkapitalbolag,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om riktlinjer för den statliga riskkapitalpolitiken,
3. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om vikten av att följa skattereforems effekter på riskkapitalförsörjningen,
4. att riksdagen hos regeringen begär förslag om åtgärder för att stimulera tillkomsten av privata riskkapitalbolag i enlighet med vad i motionen anförts,
5. att riksdagen hos regeringen begär en utredning om personliga etableringskonton,
6. att riksdagen hos regeringen begär förslag om förändrade regler för aktiefonders placeringar i onoterade aktier i enlighet med vad i motionen anförts,
7. att riksdagen hos regeringen begär förslag om starta-eget-stipendier i enlighet med vad i motionen anförts,
8. att riksdagen avslår regeringens förslag om inbetalning av utvecklingsfondernas medel till staten,
9. att riksdagen hos regeringen begär förslag om hur delar av utvecklingsfonders kapital kan användas för regionala infrastrukturinvesteringar i enlighet med vad i motionen anförts,
10. att riksdagen hos regeringen begär förslag om att inrätta ett garantisystem för att stimulera tillgången på privat riskkapital i enlighet med vad i motionen anförts,
11. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om satsningar för att utvidga utvecklingsfondernas målgrupp till service- och hantverksnäringarna,
12. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om riktlinjer för utvecklingsfondernas verksamhet,
13. att riksdagen avslår regeringens förslag om förändringar med landstingen med sikte på att staten ska utse hälften av antalet ledamöter i utvecklingsfondernas styrelser,
14. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om principer för utnämning av ledamöter i utvecklingsfondernas styrelser,
15. att riksdagen hos regeringen begär förslag om metoder för att utsätta utvecklingsfonderna för konkurrens i enlighet med vad i motionen anförts,
16. att riksdagen avslår regeringens förslag om att småföretagsfonden tillförs 1 miljard kronor från AP-fondssystemet,
17. att riksdagen hos regeringen begär förslag om en avveckling av Norrlandsfondens finansieringsverksamhet och att dess tillgångar används för infrastrukturinvesteringar i enlighet med vad i motionen anförts.

18. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om riktlinjer för Norrlandsfondens framtida verksamhet.

19. att riksdagen hos regeringen begär förslag om att industrifondens tillgångar ska inbetalas till staten och användas för infrastrukturinvesteringar,

20. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om riktlinjer för industrifondens framtida verksamhet.

21. att riksdagen avslår regeringens förslag om att förlänga branschprogrammet för trävaruförädlingsindustrin med tre år.

22. att riksdagen avslår regeringens förslag om att påbörja ett program för verkstadsteknisk utvecklingsverksamhet.

23. att riksdagen för budgetåret 1990/91 anslår 20 milj. kr. mindre än vad regeringen föreslagit på anslaget B 1. Statens industriverk: Förvaltningskostnader, eller således 44 740 000 kr..

24. att riksdagen för budgetåret 1990/91 anslår 100 milj. kr. mindre än vad regeringen föreslagit på anslaget B 7. Småföretagsutveckling, eller således 99 500 000 kr..

25. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om att en ökad andel av STU:s anslag bör användas till verksamhet som förbättrar villkoren för enskilda uppfinnare i enlighet med vad i motionen anförts.

26. att riksdagen hos regeringen begär en utredning av rättsligt skydd för enklare tekniska lösningar i enlighet med vad i motionen anförts.

27. att riksdagen avslår regeringens förslag om att ett gemensamt holdingbolag ska förvalta statens aktier i ett antal konkurrensutsatta företag.

28. att riksdagen avslår regeringens förslag om att anslå 1,5 milj. kr. till åtgärder för att främja utländska investeringar i Sverige.

29. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om riktlinjer för kunskapsöverföring till näringslivet i Östeuropa.

Stockholm den 26 mars 1990

Hadar Cars (fp)

Gudrun Norberg (fp)

Christer Eirefelt (fp)

Isa Halvarsson (fp)

Lars De Geer (fp)